

1. INTRODUCCIÓ

Avui recordem el **Sant Sopar**, el darrer que Crist va celebrar amb els seus apòstols, Durant aquest moment, Jesús institueix l'Eucaristia i el sacerdoci i ens dóna el manament de l'amor: «**Estimeu-vos els uns els altres com jo us he estimat**» (Jn 13,34).

2. CANT

"Ubi caritas", de Taize

<https://www.youtube.com/watch?v=VYnKwVHIAVO>

4. CRIST VIU!

114. **En la seva Paraula hi trobem moltes expressions del seu amor.** És com si Ell hagués buscat diferents maneres de manifestar-lo per veure si amb alguna d'aquestes paraules podia arribar al teu cor.

116. És un amor «que no aixafa, és un amor que no margina, que no calla, un amor que no humilia ni anorrea. És l'amor del Senyor, un amor de cada dia, discret i respectuós, amor de llibertat i per a la llibertat, amor que guareix i que aixeca. **És l'amor del Senyor que sap més d'aixecaments que de caigudes**, de reconciliació que de prohibició, de donar nova oportunitat que de condemnar, de futur que de passat».

5. REFLEXIÓ

A l'últim sopar, **donà prova de com estimava els deixebles**, amb el gest del lavatori de peus. Ell, el Mestre, serveix els deixebles, sense distincions, fins i tot serveix el qui l'havia de traïr. No és estrany que els deixebles se sorprendessin davant el gest de Jesús; la seva actitud escapa a tota raó humana.

6. LA PREGUNTA DEL DIA...?

Estic disposat a estimar i servir tothom? També els meus enemics, com Jesús feu amb Judes? Quan serveixo ho faig amb humilitat i alegria? Faig ús abusiu de les meves situacions de privilegi?

7. PARENOSTRE

3. L'EVANGELI DEL DIA

Jn 13, 1-15

Era abans de la festa de Pasqua. Jesús sabia que havia arribat la seva hora, l'hora de passar d'aquest món al Pare. Ell, que havia estimat els seus que eren al món, els estimà fins a l'extrem. Mentre sopaven, quan el diable ja havia posat en el cor de Judes, fill de Simó Iscariot, la resolució de traï-lo, Jesús, sabent que el Pare li ho havia posat tot a les mans, i que havia vingut de Déu i a Déu tornava, s'aixecà de taula, es tragué el mantell i se cenyí una tovallola; després va tirar aigua en un gibrell i començà a rentar els peus dels deixebles i a eixugar-los amb la tovallola que duia cenyida.

Quan arriba a Simó Pere, aquest li diu: «Senyor, ¿tu em vols rentar els peus?». Jesús li respon: «Ara no entens això que faig; ho entendre després». Pere li diu: «No em rentaràs els peus mai de la vida!». Jesús li contesta: «Si no et rento, no tindràs part amb mi». Li diu Simó Pere: «Si és així, Senyor, no em rentis tan sols els peus: renta'm també les mans i el cap». Jesús li diu: «Qui s'ha banyat, només cal que es renti els peus: ja és net tot ell. I vosaltres ja sou nets, encara que no tots». Jesús sabia qui el traïa, i per això va dir: 'No tots sou nets'».

Després de rentar-los els peus, es va posar el mantell i s'assegué a taula altra vegada. Llavors els digué: «¿Enteneu això que us he fet? Vosaltres em dieu "Mestre" i "Senyor", i feu bé de dir-ho, perquè ho sóc. Si, doncs, jo, que sóc el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, també vosaltres us els heu de rentar els uns als altres. Us he donat exemple perquè, tal com jo us ho he fet, ho feu també vosaltres».